

I
3772

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Sjåkmänskan besönder ej i sig järd utan gränder med i ett hål
utan för kyrkogården. Akten försigick utan klackringning
och i närvaro av endast ett fåtal personer.

id Följande händelse har berättats sjåkt uppskatt, då hon hade följt
här en annan hennes kuslande arbetade vid ett bygge i Anelmä
där hon föll ned från en byggnadsställning och blev dödligt sårad
hon transporterades till sjukhus, och innan hon dog saade hon
sin fru att hon skulle komma igen om hon var död, och
säga om hon var sällig. Dagen efter begravningen på natten
händer i skarpa stöj på jämbret och en utskand syntes, vilket
den som kunde berättelsen betygar. Att återvända är att jämbret
var betöjt högt ännu merken (2 väningar) den dades från salen:
"Tack skall du vara, om ut jag att du är sällig. Händelsen till-
drog sig år 1868 i Anelmä, och den som berättar händelsen
minnar den ännu klart och tydligt.

År 1921 hände en fru i Öhaly i hända stöj på sitt jämbret till Dödsvarsel.
sängkammaren på natten. Hörde att händelsen åter i hända stöj

på fämtrat. Från Träde att det var järnkud för sin man
som sig sjuk, men degen därpå skulle renas om en biten
om en Räst. Blad järgyltning inställde sig på mannen dag.
Från uppfattade slogen på fämtruntan som ett varsel
till mannens död.

Sämn Den personen fick aldrig märkas kastigt och vid samt
emellan han de kunde lämna sängen i savande tilländ.

Sändes barn fick skada på hja saker och ting som inga
andra kunde se, Trädam m. m.

Röd härja skulle bli bejände med ett mycket starkt sinne lag
Träd Frädharens Han var på han bars järter var gjart an asp
att därför han tridet fått till sheff att den blad alltid ära
färsatta i dalbring.

Hyller skulle man aldrig kasta sitt vatten när ty de blev
man Hyllskärand (Cultley) Hyllskäranden användes till
Hyllskä, vilket drogs de man var järtyd.

Änd blannar bakta som te och användes till att ställa

felen med. Hade feberstillande verkan.

Rönnbär barken och användes till hänsfader på vinteren
Åkerbark användes alltid vid garvning av huden.

Skvatta pinnar blewa pinnar för att man skulle piska
ut den ande anden ur kroppen på dem. Skvatta var de
pinnar som hade smittet fästandet enligt smitt fästning.
Ty sinnessjuka hade man på den tiden ej reda på tem per-
sorn som var sinnessjuk kallade alltid kvatt.

Frimurare vara alltid mycket snälla och varma när de
komma hem från från sine möte. Skvattarinnan
Sörensen har sjukt uppsett följande historia år 1875 i Arholma
Han hade gått hem en 22 årig ingenjör som var frimurare.
Hans fru var mycket nyfiken för att få veta vad frimurarna
hade för sig, men fick aldrig veta något. Den kvällen händer ett
skarp slag på gånstret och jumbren (kvätkvallen till detta)
sprang ut för att se vad det var. Igenom synes och de
kon kom in så de ingenjören (frimuraren) "Albertin betände

Skiva
Franta
De fallas i Malmo upp. 1933

III Npt. Frank. Anstam
3772 Ber. v. Fran. Mattina Anstam
född 1869 i Malmo

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ej gått ut ty det var bara kalleke till mig. På maten
dog han endast 22 år gammal.

Tattar pappa an vände in en myskat till gjalp att baka
kreatur. De besattes någon kon ty maket.

Vid Åvedsklasten ståt finnes en ståt järs tättande en
ung flicka som står och trampar på ett bräd. Huset
är järfande: En ung flicka hade fått ett par nya skor
Thickan stökades om sin moder till en gammal gum-
me med ett bräd där flickan kom till en bänk som
han turen skulle även vilka kon ej blika värt om de
nya skorna utan hade brädet i bänken at trampade på det.
Till skaff köpar sjänk kon ned i jorden och om kon
får många är tillika hadde jalket här på våra arke
att flickan blivit funnen i jorden i järs tened järn
och att kon så blivit uppsatt i Åvedsklasten ståt
sij sjänk till skaff och androm till barogulen den
utklade ståtgen finnes är i dog stände i en biskä Åvedsklasten ståt.

Flickan, som
trampade på
brädet.